

Betænkning

over forslag til lov om midlertidigt tillæg til folke-, invalide- og enkepensionister samt om midlertidig forhøjelse af grænsen for hjælp til underhold.

(Afgivet af socialudvalget den 13. maj 1971).

Udvalget har behandlet lovforslaget i 4 møder og herunder haft 1 samråd med socialministeren, der tillige har besvaret skriftlige spørgsmål fra udvalget.

Udvalget har modtaget skriftlig og mundtlig henvendelse fra Folkepensionistforeningernes og Invalideorganisationernes Kontaktudvalg.

Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) har den opfattelse, at pensionisterne økonomisk set må sammenlignes med lavtlønnede arbejdere på det private arbejdsmarked. Mindretallet mener ikke, at regeringens forslag følger denne opfattelse. Efter mindretallets opfattelse har pensionisterne i dag et efterslæb med hensyn til indkomststigningen, når man sammenholder pensionerne med de lavtlønnedes indkomstudvikling gennem de sidste to år. For ikke yderligere at øge dette efterslæb må de midlertidige tillæg til folke-, invalide- og enkepensionerne have en størrelsesorden, der svarer nogenlunde til den indkomststigning, som de lavtlønnede opnåede ved overenskomstforhandlingerne.

De lavtlønnede opnåede en indkomststig-

ning på ca. 9,1 pct. i indeværende år inden for normallønsområdet. En indkomststigning ud over de 9,1 pct. skal man næppe forvente på baggrund af den nylig vedtagne prislov. Derfor må det anses som rimeligt at yde pensionisterne et tillæg på 8 pct. i stedet for de af regeringen foreslåede ca. 4 pct. Af disse 8 pct. vil de 1,8 pct. for ægtepar være den dyrtidsportion, der kom til udbetaling pr. 1. april i år. Således vil den faktiske stigning i indkomsten for ægtepar kun blive på 6,2 pct. og for enlige på 6,5 pct. Den difference, der vil være mellem de lavtlønnedes og pensionisternes indkomststigning på ca. 1 pct., må betragtes som den ekstraudgift, der er forbundet med at være beskæftiget på en arbejdsplads samt det, at marginalbeskatningen oftest er hårdere ved den beskæftigede end ved pensionisten.

Den foreslåede forøgelse på omkring 4 pct. i forhold til socialministerens forslag vil betyde en forøgelse af udgifterne på omkring 300 mill. kr. for finansåret 1971-72. Men samtidig må man tage i betragtning, at der for alle, der betaler skat, i gennemsnit for hele landet vil komme ca. 40 pct. tilbage i form af skatter til stat og kommune. Dette vil svare til op mod 100 mill. kr. Den øgede udgift bliver således reelt ca. 200 mill. kr. og ikke 300 mill. kr.

Mindretallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.